

de, herunder naturparkplanlægningen, med stor vægt.

Det kan således forudses, at der inden for en årrække ved særlige bestemmelser, eventuelt om ordninger af reservatagtig karakter, vil blive tilvejebragt sikringer af en række af de af Dansk Ornithologisk Forening udpegede vigtigste lokaliteter, ikke mindst for de kolonirugende fugle. Det bemærkes, at en del af de kolonirugende fugle udgøres af vore almindeligste mågearter, som ikke trues af tilbagegang.

I det omfang det herudover skulle vise sig hensigtsmæssigt med særlige bestemmelser til beskyttelse af visse lokaliteter i forbindelse med gennemførelsen af § 56, vil fredningsnævnet i overensstemmelse med lovforslagets § 56, stk. 2, 2. punktum, kunne dispensere fra lovens almindelige ordening.

Ministeriet finder, at fuglebeskyttelsen herved kan blive varetaget, således at hensynene hertil ikke kan motivere ændringer i lovforslaget som henstillet i henvendelsen.

Det tilføjes, at den i henvendelsen alternativt foreslåede tilføjelse til § 56 samtidig med, at den overfører kompetencen til at afspørre fra en offentlig myndighed til private, vil medføre en væsentlig reduktion i den færdselsret, der siden 1937 har været indeholdt i den gældende naturfredningslovs § 23.

Ministeriet vil følge problemerne om fuglenes trivsel, og man vil herom samarbejde med naturfredningsrådet og Dansk Ornithologisk Forening, der agter at nedsætte særlige grupper til undersøgelse af fuglenes reaktioner over for menneskets nærhed gennem nærliggende bebyggelse eller gennem færdsel, idet det reelt er meget lidt kendskab, man har til disse spørgsmål.

Spørgsmål 73:

I vedlagte henvendelse fra Industrirådet foreslås § 56, stk. 1, 2. punktum, affattet således: „Færdsel og ophold sker på eget ansvar og må ikke være til hinder for erhvervs-mæssig udnyttelse af de pågældende arealer“.

Ministerens kommentarer til dette udbedes.

Ad spørgsmål 73:

At færdsel og ophold sker på eget ansvar fremgår allerede af lovforslagets § 56, stk. 1, 2. punktum.

En tilføjelse af, at færdsel og ophold ikke må være til hinder for erhvervs-mæssig udnyttelse af de pågældende arealer, kan ikke anbefales. Bortset fra, at adgangen kan udelukkes ved hegning, hvilket måtte være en naturlig disposition, hvis større erhvervs-mæssige interesser spillede ind, kan det ikke ses, at passerende fodgængere skulle kunne være til hinder for den erhvervs-mæssige udnyttelse af et areal. Ved en landbrugsmæssig udnyttelse vil arealet enten ikke længere kunne karakteriseres som udyrket eller som et led i driften være heget. Tilsvarende vil være tilfældet, hvis det drejer sig om en industriel udnyttelse.

Spørgsmål 74:

Hvordan skal udgifterne til oprydning, renholdelse og udbedring af skade, efter almenhedens ophold og færdsel på de i forslaget § 56 omhandlede arealer, dækkes?

Ad spørgsmål 74:

I naturfredningskommissionens betænkning side 328 omtales de jyske heder som et karakteristisk eksempel på arealer, der åbnes for almenheden. Det anføres her, at offentlighedens adgang til hederne, hvor det ikke drejer sig om meget store menneskemængder, må betragtes som aldeles harmløs, når bortses fra en lidt større risiko for opståen af brande. Denne risiko, der ikke gælder selve vegetationen, der kun gavnnes af en afbrænding, har ikke noget sted hidtil givet sig alvorligt udslag.

Andre udyrkede arealer, som f. eks. ekstensivt benyttede overdrevsområder eller enge m. v., vil ikke være udprægede udflugtsmål, men muligheden for færdsel på dem vil være af væsentlig betydning for en mindre, mere aktiv kreds af friluftsmennesker.

Med hensyn til det stillede spørgsmål bemærkes, at udgangspunktet må være, at forurening og slitage forventes at blive af ubetydeligt omfang. Hertil kommer, at der for de udyrkede arealers vedkommende er en umiddelbar mulighed for ved indhegning at udelukke almenheden, såfremt der måtte opstå større ulemper.

Ministeriet vil være indstillet på at søge de eventuelle problemer løst, når man kan gøre deres omfang op, hvilket ikke er muligt i dag.